TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. vasario 4 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendra prekybos politika – Antidempingo muitai – Reglamentas (EB) Nr. 384/96 – 3 straipsnio 9 dalis – Didelės žalos grėsmė – Veiksniai – 9 straipsnio 4 dalis – Reglamentas (EB) Nr. 926/2009 – Tam tikri importuojami Kinijos Liaudies Respublikos kilmės besiūliai vamzdžiai ir vamzdeliai iš geležies ar plieno – Negaliojimas“

Byloje C-324/19

dėl *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgo finansų teismas, Vokietija) 2019 m. balandžio 3 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2019 m. balandžio 19 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

eurocylinder systems AG

prieš

Hauptzollamt Hamburg-Stadt

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Vilaras, teisėjai N. Piçarra (pranešėjas), D. Šváby, S. Rodin ir K. Jürimäe,

generalinis advokatas P. Pikamäe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *eurocylinder systems AG*, atstovaujamos *Rechtsanwälte* C. Salder ir M. Oldiges,

– Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos H. Marcos Fraile ir J. Bauerschmidt, padedamų advokato N. Tuominen,

– Europos Komisijos, iš pradžių atstovaujamos A. Demeneix ir N. Kuplewatzky, vėliau P. Němečková,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2009 m. rugsėjo 24 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 926/2009, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito, nustatyto tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės besiūliams vamzdžiams ir vamzdeliams iš geležies ar plieno, galutinis surinkimas (OL L 262, 2009, p. 19, toliau – ginčijamas reglamentas), galiojimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *eurocylinder systems AG* (toliau – *eurocylinder*) ir *Hauptzollamt Hamburg-Stadt* (Hamburgo miesto centrinė muitinė, Vokietija) (toliau – muitinė) ginčą dėl antidempingo muito, kurį pagal ginčijamą reglamentą *eurocylinder* sumokėjo už importuotus Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – KLR) kilmės besiūlius plieno vamzdžius, teisėtumo.

Teisinis pagrindas

Pagrindinis reglamentas

3 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 45), iš dalies pakeisto 2004 m. kovo 8 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 461/2004 (OL L 77, 2004, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 150) (toliau – pagrindinis reglamentas), kuriuo remiantis buvo priimtas ginčijamas reglamentas, 2, 4 ir 10 konstatuojamosios dalyse nustatyta:

„(2) kadangi [1988 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2423/88 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina arba subsidijuoto importo iš Europos ekonominės bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 209, 1988, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 322) nustatytos taisyklės] buvo priimtos laikantis galiojančių tarptautinių įsipareigojimų, o ypač tų, kuriuos sukuria Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (toliau – GATT) VI straipsnio nuostatos, Susitarimas dėl GATT VI straipsnio įgyvendinimo (1979 m. Antidempingo kodeksas) ir Susitarimas dėl GATT VI, XVI ir XXIII straipsnių aiškinimo ir taikymo (Subsidijų ir kompensacinių muitų kodeksas);

<…>

(4) kadangi, siekiant išlaikyti GATT nustatytų teisių ir įsipareigojimų pusiausvyrą, [Europos Sąjunga], taikydama taisykles, turi atsižvelgti į tai, kaip jas aiškina pagrindiniai [Europos Sąjungos] prekybos partneriai;

<…>

(10) kadangi būtina nustatyti aiškius kriterijus, kuriais remiantis atitinkami veiksniai gali būti laikomi svarbiais nustatant, ar importas dempingo kaina padarė arba gali padaryti materialinę žalą; kadangi, įrodinėjant, kad aptariamų produktų importo apimtys ir kainų dydis padarė žalą [Sąjungos] pramonei, turėtų būti atsižvelgiama į kitų veiksnių poveikį, o ypač į [Sąjungoje] vyraujančių rinkos sąlygų poveikį.“

4 Pagrindinio reglamento 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Antidempingo muitas gali būti taikomas bet kuriam produktui dempingo kaina, kurį išleidus laisvai cirkuliuoti [Sąjungoje] būtų padaryta žala.

2. Produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į [Sąjungą] kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.

<…>“

5 Šio reglamento 3 straipsnyje „Žalos nustatymas“ numatyta:

„1. Pagal šį reglamentą sąvoka „žala“, jei nenurodyta kitaip, suprantama kaip materialinė žala [Sąjungos] pramonei, materialinės žalos grėsmė [Sąjungos] pramonei arba materialinės kliūtys tai pramonei kurtis ir yra aiškinama pagal šio straipsnio nuostatas.

<…>

5. Nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį tiriamai [Sąjungos] pramonei, reikia ištirti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius ekonominius veiksnius ir rodiklius, tokius kaip: pramonės pastangas atsigauti po dempingo ar subsidijavimo praeityje padaryto poveikio, esamo dempingo skirtumo dydį, esamą ir galimą pardavimų, pelno, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų grąžos, pajėgumų panaudojimo sumažėjimą; [Sąjungos] kainas įtakojančius veiksnius; esamą ir galimą neigiamą poveikį pinigų srautams, atsargų kiekiui, užimtumui, darbo užmokesčiui, gamybos plėtrai, galimybėms sukaupti kapitalą ir pritraukti investicijas. Šis sąrašas nėra išsamus, be to, jokie iš išvardytų veiksnių nėra būtinai lemiami.

<…>

7. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti, be importo dempingo kaina, žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį [Sąjungos] pramonei, siekiant, kad šių veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama importui dempingo kaina pagal šio straipsnio 6 dalį. Tokio pobūdžio veiksniai gali būti: ne dempingo kainomis parduodamo importo kiekiai ir kainos, paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai, prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir [Sąjungos] gamintojų, technologijos pažanga, [Sąjungos] pramonės eksporto plėtra ir gamybos našumo augimas.

<…>

9. Materialinės žalos grėsmė vertinama remiantis faktais, o ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiomis perspektyvomis. Aplinkybių, dėl kurių dempingas sąlygotų žalą, pasikeitimas, turi būti aiškiai numatomas ir neišvengiamas.

Sprendžiant, ar gresia materialinė žala, reikėtų atsižvelgti taip pat ir į tokius veiksnius:

a) ar importo dempingo kaina į [Sąjungos] rinką augimo tempas rodo tendenciją, kad importas žymiai didės;

b) pakankami eksportuotojo disponuojami pajėgumai arba neišvengiamas tokių pajėgumų žymus didėjimas, patvirtinantis importo dempingo kaina į [Sąjungą] didėjimo tikimybę, atsižvelgiant į tai, ar yra kitų eksportuotojui prieinamų rinkų papildomam eksportui;

c) ar importas įvežamas [importuojama] tokiomis kainomis, kurios ženkliai nusmukdytų kainas arba trukdytų kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidintų importuojamų produktų paklausą;

ir

d) kokios yra aptariamo produkto atsargos.

Joks iš šių išvardytų veiksnių nėra pats savaime lemiantis, bet apsvarstytų veiksnių visuma turi lemti išvadą, kad neišvengiamai gresia tolesnis importas dempingo kaina ir kad nesiėmus apsaugos veiksmų bus padaryta materialinė žala.“

6 Minėto reglamento 6 straipsnio „Tyrimas“ 1 dalyje nustatyta:

„Inicijavus tyrimo procedūras Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, pradeda tyrimą [Sąjungos] mastu. Toks tyrimas turi apimti ir dempingą, ir žalą, todėl jie tiriami kartu. Siekiant pagrįstų išvadų, parenkamas tiriamasis laikotarpis – paprastai tiriant dempingą imamas ne trumpesnis kaip 6 mėnesių laikotarpis iki tyrimo pradžios. Į informaciją, nesusijusią su tiriamuoju laikotarpiu, paprastai neatsižvelgiama.“

7 Pagrindinio reglamento 7 straipsnyje „Laikinosios priemonės“ numatyta:

„1. Jeigu preliminariai nustatomas dempingo faktas bei jo sąlygota žala [Sąjungos] pramonei, ir jeigu ginant [Sąjungos] interesus būtina užkirsti kelią tokiai žalai, gali būti nuspręsta pradėti taikyti laikinuosius muitus, bet tik tuo atveju, jeigu pagal 5 straipsnį yra pradėtos tyrimo procedūros, ir jeigu suinteresuotoms šalims apie tai pranešta ir sudaryta pakankamai galimybių pateikti informaciją bei pastabas, remiantis 5 straipsnio 10 dalimi. Laikinieji muitai gali būti nustatyti ne anksčiau kaip praėjus 60 dienų, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tyrimo procedūrų inicijavimo.

<…>

4. Komisija imasi laikinųjų veiksmų, prieš tai pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis arba – ypatingos skubos atvejais – pranešusi joms. Pastaruoju atveju konsultacijos turi būti surengtos vėliausiai per dešimt dienų po to, kai valstybėms narėms buvo pranešta apie Komisijos veiksmus.

<…>

7. Laikinieji muitai gali būti nustatyti šešiems mėnesiams, pratęsiant jų taikymą dar trejiems mėnesiams, arba gali būti iš karto nustatyti devyneriems mėnesiams. <…>“

8 Pagrindinio reglamento 9 straipsnio „Tyrimo nutraukimas, netaikant priemonių[,] ir galutinių muitų nustatymas“ 4 dalyje nustatyta:

„Kai galutinai nustatyti faktai įrodo, kad yra dempingas ir jo padaryta žala bei dėl [Sąjungos] interesų reikia įsikišti pagal 21 straipsnį, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, pateiktu pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu, nustato galutinį antidempingo muitą. Taryba priima pasiūlymą, jei ji paprastąja balsų dauguma nenusprendžia atmesti pasiūlymo per vieną mėnesį nuo tos dienos, kai Komisija jį pateikė. Kai galioja laikinieji muitai, pasiūlymas imtis galutinių veiksmų pateikiamas ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki šių muitų galiojimo pabaigos. Antidempingo muito suma neviršija nustatyto dempingo skirtumo, tačiau ji turėtų būti mažesnė už šį skirtumą, jei šio mažesnio muito pakaktų [Sąjungos] pramonei padarytai žalai pašalinti.“

9 Minėto reglamento 11 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta:

„Galutinė antidempingo priemonė baigia galioti, praėjus penkeriems metams nuo sprendimo ją taikyti įsigaliojimo dienos arba penkeriems metams nuo paskutinės dempingą ir jo žalą nagrinėjusios peržiūros užbaigimo dienos, jeigu peržiūros metu nebuvo nustatyta, kad priemonei baigus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Peržiūra dėl priemonės pratęsimo pradedama Komisijos arba [Sąjungos] gamintojų iniciatyva, ir tokia priemonė galioja iki peržiūros pabaigos.“

10 Pagrindinis reglamentas buvo panaikintas ir pakeistas 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51), o šis buvo panaikintas ir pakeistas 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 176, 2016, p. 21).

Laikinasis reglamentas

11 2009 m. balandžio 7 d. Komisija, remdamasi pagrindinio reglamento 7 straipsniu, priėmė Reglamentą (EB) Nr. 289/2009, kuriuo nustatomas importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės tam tikrų besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš geležies ar plieno laikinasis antidempingo muitas (OL L 94, 2009, p. 48; toliau – laikinasis reglamentas).

12 Laikinojo reglamento 1 straipsnio 2 dalyje nustatytos tokios laikinojo antidempingo muito normos tam tikriems importuojamiems besiūliams vamzdžiams ir vamzdeliams iš geležies ar plieno (toliau – BVV): *Hubei Xinyegang Steel Co., Ltd* (toliau – *Hubei*) – 15,6 %, *Shandong Luxing Steel Pipe Co., Ltd* – 15,1 %, šio reglamento priede išvardytoms bendrovėms – 22,3 %, o visoms kitoms bendrovėms – 24,2 %.

13 Šio reglamento 13 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad, atliekant tyrimą dėl dempingo ir žalos Sąjungos pramonei buvo nagrinėjamas 2007 m. liepos 1 d.–2008 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis), o tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas – laikotarpis nuo 2005 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

14 Laikinojo reglamento 89 ir 126 konstatuojamosiose dalyse Komisija nusprendė, kad nebuvo padaryta didelės žalos Sąjungos pramonei, tačiau nustatė, kad egzistuoja didelės žalos šiai pramonei grėsmė, jeigu nebus imtasi antidempingo priemonių.

Ginčijamas reglamentas

15 Vadovaujantis pagrindinio reglamento 9 straipsniu, ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 dalyje nustatytas galutinis antidempingo muitas tam tikriems importuojamiems KLR kilmės BVV, o 2 dalyje nustatytos tokios šio muito normos: *Shandong Luxing Steel Pipe Co Ltd* – 17,7 %, kitoms šio reglamento priede išvardytoms bendradarbiaujančioms bendrovėms – 27,2 %, o visoms kitoms bendrovėms – 39,2 %.

16 Ginčijamo reglamento 35–81 konstatuojamosiose dalyse patvirtinta laikinajame reglamente padaryta išvada, kad, pirma, Sąjungos pramonė tiriamojo laikotarpio pabaigoje buvo pažeidžiama, net jei tuo laikotarpiu ir nepatyrė žalos, ir, antra, jei nebūtų imtasi antidempingo priemonių, dėl tam tikrų KLR kilmės BVV importo dempingo kainomis per labai trumpą laikotarpį šiai pramonei būtų padaryta didelė žala. Ginčijamame reglamente atsižvelgiama į 2008 m. liepos mėn.–2009 m. kovo mėn. laikotarpio (toliau – laikotarpis po tiriamojo laikotarpio) duomenis.

17 2014 m. sausio 29 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimu *Hubei Xinyegang Steel / Taryba* (T-528/09, EU:T:2014:35) buvo panaikintas ginčijamas reglamentas tiek, kiek jame buvo nustatytas antidempingo muitas *Hubei* gaminamiems produktams. Apeliacinis skundas dėl to sprendimo buvo atmestas 2016 m. balandžio 7 d. Sprendimu *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava ir kt. / Hubei Xinyegang Steel* (C-186/14 P ir C-193/14 P, EU:C:2016:209).

Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2272

18 2014 m. spalio 3 d. Komisija inicijavo ginčijamame reglamente įtvirtintų antidempingo priemonių galiojimo termino peržiūrą pagal Reglamento Nr. 1225/2009 11 straipsnio 2 dalį. Šia peržiūra siekta įvertinti dempingo tęsimąsi ar pasikartojimo tikimybę pasibaigus šių priemonių galiojimui, o atliekant šią peržiūrą buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2013 m. liepos 1 d. iki 2014 m. birželio 30 d.

19 2015 m. gruodžio 7 d. Komisija, atlikusi šią peržiūrą, priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2015/2272, kuriuo, pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 (OL L 322, 2015, p. 21) 11 straipsnio 2 dalį atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą, tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės besiūliams vamzdžiams ir vamzdeliams iš geležies arba plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas. Šiame įgyvendinimo reglamente nustatytos antidempingo muito normos buvo tokios pačios kaip ir numatytosios ginčijamame reglamente.

Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/928

20 2018 m. birželio 28 d. Komisija priėmė Įgyvendinimo sprendimą (ES) 2018/928, kuriuo baigiamas tyrimas dėl sprendimų sujungtose bylose C-186/14 P ir C-193/14 P, susijusiose su Reglamentu Nr. 926/2009 ir Įgyvendinimo reglamentu 2015/2272 (OL L 164, 2018, p. 51).

21 Šio įgyvendinimo sprendimo 7, 36 ir 37 konstatuojamosiose dalyse Komisija iš esmės pažymėjo, kad peržiūros tyrimo atnaujinimu pagal Reglamento Nr. 1225/2009 11 straipsnio 2 dalį, po kurio buvo priimtas Įgyvendinimo reglamentas 2015/2272, siekiama ne nagrinėti ginčijamo reglamento galiojimą kitiems Kinijos eksportuojantiems gamintojams nei *Hubei*, o nustatyti, ar, atsižvelgiant į 2014 m. sausio 29 d. Sprendimą *Hubei Xinyegang Steel / Conseil* (T-528/09, EU:T:2014:35) ir 2016 m. balandžio 7 d. Sprendimą *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava ir kt. / Hubei Xinyegang Steel* (C-186/14 P et C-193/14 P, EU:C:2016:209), būtų tikslinga panaikinti įgyvendinimo reglamentą.

22 Be to, minėto įgyvendinimo sprendimo 67 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad būtų netikslinga panaikinti Įgyvendinimo reglamentu 2015/2272 nustatytus antidempingo muitus, taikomus kitiems Kinijos eksportuojantiems gamintojams nei *Hubei*, atsižvelgiant į neigiamą poveikį, kurį toks panaikinimas turėtų Sąjungos pramonei.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

23 2014 m. lapkričio 4 d. aukšto slėgio plieno balionų gamintoja *eurocylinder* importavo *Tianjin Pipe (Group) Corporation* pagamintus BVV iš KLR.

24 2014 m. lapkričio 4 d. pranešimu apie nustatytus importo muitus muitinė įpareigojo *eurocylinder* sumokėti 22 123,10 EUR antidempingo muitą, taikant ginčijamo reglamento 1 straipsnio 2 dalyje numatytą 27,2 % muito normą.

25 2017 m. lapkričio 6 d. *eurocylinder* paprašė muitinės grąžinti šį antidempingo muitą, grįsdama tuo, kad ginčijamas reglamentas buvo iš dalies panaikintas 2014 m. sausio 29 d. Sprendimu *Hubei Xinyegang Steel / Taryba* (T-528/09, EU:T:2014:35), patvirtintu 2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimu *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava ir kt. / Hubei Xinyegang Steel* (C-186/14 P ir C-193/14 P, EU:C:2016:209). *Eurocylinder* teigimu, Bendrojo Teismo motyvai dėl panaikinimo yra bendro pobūdžio, todėl susiję ne tik su *Hubei*.

26 2017 m. gruodžio 12 d. sprendimu muitinė atmetė *eurocylinder* prašymą, motyvuodama tuo, kad Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą reglamentą tik tiek, kiek juo nustatomas antidempingo muitas produktams, kuriuos gamina *Hubei*, t. y. ieškovė byloje, kurioje priimtas 2014 m. sausio 29 d. Sprendimas *Hubei Xinyegang Steel / Taryba* (T-528/09, EU:T:2014:35).

27 Kadangi 2018 m. rugpjūčio 23 d. muitinė atmetė dėl šio sprendimo pateiktą prieštaravimą, *eurocylinder* pateikė ieškinį *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgo finansų teismas, Vokietija) ir nurodė, kad ginčijamas reglamentas negalioja *erga omnes*.

28 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas primena, kad siekdamas panaikinti minėtą reglamentą tiek, kiek juo nustatomi antidempingo muitai *Hubei* gaminamiems produktams, 2014 m. sausio 29 d. Sprendime *Hubei Xinyegang Steel / Taryba* (T-528/09, EU:T:2014:35) Bendrasis Teismas teigė, kad tame reglamente padaryta akivaizdi vertinimo klaida, susijusi su didelės žalos Sąjungos pramonei grėsme, o tai pažeidžia pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalį ir 9 straipsnio 4 dalį. Kadangi toks motyvas yra bendro pobūdžio, jo pakanka konstatuoti, kad tas reglamentas negalioja *erga omnes*.

29 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad pagal SESV 263 straipsnį *eurocylinder* neturėjo teisės pareikšti tiesioginio ieškinio dėl ginčijamo reglamento, nes ji nebuvo įtraukta į antidempingo tyrimą, po kurio priimtas šis reglamentas. Be to, ši bendrovė, grįsdama savo ieškinį dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamo muitinės sprendimo, gali remtis minėto reglamento negaliojimu.

30 Tokiomis aplinkybėmis *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgo finansų teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar galioja [ginčijamas] reglamentas?“

Dėl prejudicinio klausimo priimtinumo

31 Pirmiausia reikia priminti, kad ginčijamo reglamento dalinis panaikinimas 2014 m. sausio 29 d. Sprendimu *Hubei Xinyegang Steel / Taryba* (T-528/09, EU:T:2014:35), paskelbtu išnagrinėjus pagal SESV 263 straipsnį pareikštą *Hubei* ieškinį dėl panaikinimo, neturi įtakos kitų šio reglamento nuostatų – visų pirma tų, kuriomis nustatomi antidempingo muitai kitiems produktams nei tie, kuriuos gamina, eksportuoja ar importuoja ši bendrovė – teisėtumui. Kol šios nuostatos nėra panaikintos ar pripažintos negaliojančiomis išnagrinėjus prašymą priimti prejudicinį sprendimą arba neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, jos turi visišką teisinį poveikį bet kuriam kitam asmeniui (šiuo klausimu žr. 2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *C & amp, J Clark International ir Puma*, C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74, 183 ir 184 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

32 Taip pat reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją bendrasis principas, kuriuo užtikrinama kiekvieno asmens teisė pareiškiant ieškinį dėl jam nepalankios nacionalinės priemonės remtis Sąjungos akto, kuris yra tos priemonės pagrindas, negaliojimu, nedraudžia susieti tokios teisės su sąlyga, kad šis asmuo nepasinaudojo teise tiesiogiai prašyti Sąjungos teismo panaikinti šį aktą pagal SESV 263 straipsnį. Atvirkščiai, asmuo negali remtis minėto akto negaliojimu kompetentingame nacionaliniame teisme, jei galima teigti, kad šis asmuo be jokios abejonės galėjo Sąjungos teisme prašyti panaikinti tą patį aktą (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Trace Sport*, C-251/18, EU:C:2019:766, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

33 Nagrinėjamu atveju, kaip pažymėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, *eurocylinder* yra importuotoja, kuri nebuvo nei įtraukta į tyrimą, po kurio priimtas ginčijamas reglamentas, nei jame paminėta. Be to, iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos nematyti, kad *eurocylinder* yra importuotoja, susijusi su pagrindinėje byloje nagrinėjamų BVV eksportuotoja. Bet

kuriuo atveju Teisingumo Teismas jau yra pažymėjęs, kad importuotojo, net jeigu jis siejamas su nagrinėjamo produkto eksportuotojais, statusas pats savaime negali būti pakankama aplinkybė nuspręsti, kad reglamentas, nustatantis antidempingo muitą, yra konkrečiai susijęs su importuotoju (2019 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Trace Sport*, C-251/18, EU:C:2019:766, 37 punktas).

34 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad *eurocylinder* neabejotinai negalėjo prašyti panaikinti ginčijamą reglamentą pagal SESV 263 straipsnį.

35 Taigi prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

Dėl prejudicinio klausimo

36 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį ir 3 straipsnio 9 dalį galioja ginčijamas reglamentas tiek, kiek juo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito, nustatyto tam tikriems importuojamiems KLR kilmės BVV, galutinis surinkimas.

37 Visų pirma reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją bendros prekybos politikos srityje, ypač kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis, Sąjungos institucijos dėl ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių, kurias jos privalo išnagrinėti, sudėtingumo turi didelę diskreciją (žr. 2019 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Trace Sport*, C-251/18, EU:C:2019:766, 47 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

38 Vykdant naudojimosi šia diskrecija teisminę kontrolę, kai nagrinėjamas SESV 263 straipsniu grindžiamas ieškinys arba pagal SESV 267 straipsnį pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą dėl galiojimo įvertinimo, reikia tik patikrinti, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčytinas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais (2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *C & J Clark International ir Puma*, C-659/13 ir C-34/14, EU:C:2016:74, 162 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

39 Be to, pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalyje, siejamoje su šio reglamento 3 straipsnio 1 dalimi, nurodyta, kad, kai galutinai nustatyti faktai įrodo, jog yra dempingas ir žala arba didelės žalos grėsmė Sąjungos pramonei, Taryba nustato galutinį antidempingo muitą. Minėto reglamento 3 straipsnio 9 dalies pirmoje ir antroje pastraipose numatyta, kad, siekiant nustatyti didelės žalos grėsmę Sąjungos pramonei, reikia įvertinti, be kita ko, keturis šioje nuostatoje aiškiai nurodytus veiksnius, o nesiremti vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiomis perspektyvomis.

40 Be to, Teisingumo Teismas jau yra pažymėjęs, kad tai, ar yra žalos grėsmė, kaip ir tai, ar padaryta žalos, turi būti nustatyta antidempingo priemonės priėmimo dieną, atsižvelgiant į Sąjungos pramonės padėtį tuo momentu. Iš tiesų tik atsižvelgdamos į šią padėtį Sąjungos institucijos gali nustatyti, ar dėl ateityje neišvengiamai padidėsiančio importo dempingo kainomis bus padaryta didelė žala Sąjungos pramonei, jeigu nebus imtasi jokių prekybos apsaugos priemonių (šiuo klausimu žr. 2016 m. balandžio 7 d. Sprendimo *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava ir kt. / Hubei Xinyegang Steel*, C-186/14 P ir C-193/14 P, EU:C:2016:209, 31 ir 71 punktus).

41 Vis dėlto tam tikromis aplinkybėmis Sąjungos institucijos turi teisę atsižvelgti į duomenis, susijusius su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio. Tokios teisės suteikimas labiau pateisinamas atliekant tyrimus siekiant ne konstatuoti žalą, bet nustatyti žalos grėsmę, dėl kurios pobūdžio reikia atlikti perspektyvų analizę. Taigi šie duomenys gali būti naudojami siekiant patvirtinti arba paneigti Komisijos reglamente, kuriuo nustatomas laikinasis antidempingo muitas, išdėstytas prognozes, o pirmuoju atveju – leisti nustatyti galutinį antidempingo muitą. Tačiau tai, kad Sąjungos institucijos naudojasi duomenimis,

susijusiais su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, negali padėti išvengti Sąjungos teismo kontrolės (šiuo klausimu žr. 2016 m. balandžio 7 d. Sprendimo *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava ir kt. / Hubei Xinyegang Steel*, C-186/14 P ir C-193/14 P, EU:C:2016:209, 71–73 punktus).

42 Galiausiai Tarybos išvada dėl Sąjungos pramonės padėties, padaryta analizuojant Sąjungos pramonei padarytą didelę žalą, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį, iš esmės išlieka reikšminga analizuojant didelės žalos šiai pramonei grėsmę, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 3 straipsnio 9 dalį (šiuo klausimu žr. 2016 m. balandžio 7 d. Sprendimo *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava ir kt. / Hubei Xinyegang Steel*, C-186/14 P ir C-193/14 P, EU:C:2016:209, 31 punktą).

43 Vadovaujantis būtent šiais samprotavimais reikia vertinti, ar ginčijamas reglamentas galioja atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies, siejamos su 3 straipsnio 9 dalimi, nuostatas.

44 Nagrinėjamu atveju Taryba ginčijamo reglamento 47–49 konstatuojamosiose dalyse patvirtino laikinojo reglamento 88 ir 89 konstatuojamosiose dalyse pateiktą Komisijos vertinimą, kad tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė nepatyrė didelės žalos, net jeigu ji šio laikotarpio pabaigoje ir buvo pažeidžiama. Vis dėlto atsižvelgdama, be kita ko, į aplinkybių, susiklosčiusių po minėto tiriamojo laikotarpio, išnagrinėjimą Taryba ginčijamo reglamento 76–81 konstatuojamosiose dalyse teigė, jog tuo momentu grėsė didelė žala Sąjungos pramonei, kaip pažymėjo Komisija laikinojo reglamento 126 konstatuojamojoje dalyje.

Dėl Sąjungos pramonės pažeidžiamumo tiriamojo laikotarpio pabaigoje

45 Laikinojo reglamento 89 konstatuojamojoje dalyje darydama išvadą, kad Sąjungos pramonė tiriamojo laikotarpio pabaigoje buvo pažeidžiama, šio reglamento 66–87 konstatuojamosiose dalyse Komisija, remdamasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalimi, išnagrinėjo svarbius šios pramonės būklei įtakos turinčius ekonominius veiksnius ir rodiklius, kaip antai: gamybą, jos pajėgumus ir pajėgumų naudojimo normą, atsargas, pardavimo kiekį, rinkos dalį, augimą, užimtumą, našumą, darbo užmokestį, pardavimo kainas lemiančius veiksnius, pelningumą ir investicijų grąžą, grynųjų pinigų srautą ir pajėgumą didinti kapitalą, investicijas ir galiausiai dempingo skirtumo dydį ir Sąjungos pramonės atsigavimą po buvusio dempingo.

46 Dėl pastarojo veiksnio Komisija laikinojo reglamento 87 konstatuojamojoje dalyje pabrėžė, kad, nors 2006 m. antidempingo priemonės buvo nustatytos žalą sukeliančiam dempingui, atsiradusiam dėl importo iš keleto kitų šalių, neutralizuoti, vis dėlto Sąjungos pramonė negalėjo visapusiškai pasinaudoti nagrinėjamuoju laikotarpiu ypač išaugusia rinka, nes tas rinkos dalis, kurios anksčiau teko importui, kuriam buvo taikomos priemonės, užėmė Kinijos importas mažesnėmis kainomis. Komisija pažymėjo, kad tokia raida neleido Europos pramonei visiškai atsigauti, apribojo polinkį investuoti ir didinti gamybos pajėgumus, norint prisitaikyti prie rinkos augimo.

47 Ginčijamo reglamento 47–49 konstatuojamosiose dalyse Taryba patvirtino Komisijos vertinimą, susijusį su Sąjungos pramonės pažeidžiamumu tiriamojo laikotarpio pabaigoje. Šiuo klausimu ji, be kita ko, nurodė, kad, nors ir tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonė nepatyrė didelės žalos, nepaisant to, paaiškino, jog, atsižvelgiant į svarbią importo dempingo kainomis dalį Sąjungos rinkoje, žalingas tokio importo dempingo kainomis poveikis turėjo įtakos Sąjungos pramonei, o jai tenkanti rinkos dalis per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo penkiais procentiniais punktais.

48 Vis dėlto pažymėtina, kad Tarybos vertinimas, jog iš esmės Sąjungos pramonė nebuvo visiškai atsigavusi po iki 2006 m. vykdyto importo dempingo kainomis, nepagrįstas jokiais konkrečiais įrodymais ir bet kuriuo atveju negali būti kildinamas iš šio sprendimo 45 punkte nurodytų ekonominių veiksnių ir rodiklių, nes jų visuma, atvirkščiai, parodo teigiamus Sąjungos pramonės padėties pokyčius nagrinėjamu laikotarpiu.

49 Pirma, aplinkybė, kad Sąjungos pramonės rinkos dalis per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo penkiais procentiniais punktais, neturi būti vertinama atskirai. Iš tikrųjų taip pat reikia atsižvelgti į tai, kad ši rinkos dalis tiriamuoju laikotarpiu išliko didelė, t. y. 63,6 % (laikinojo reglamento 75 konstatuojamoji dalis), ir kad per šį laikotarpį minėtos pramonės produkcijos pardavimų apimtis ir kainos padidėjo (laikinojo reglamento 73 ir 80 konstatuojamosios dalys).

50 Antra, Tarybos vertinimas dėl importo iš KLR poveikio Sąjungos pramonės investicijoms ir jos galimybės didinti gamybos pajėgumus tiesiogiai prieštarauja aplinkybei, kad šios pramonės investicijos nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo apie 185 % (laikinojo reglamento 85 konstatuojamoji dalis).

51 Trečia, nors Komisija nurodė, kad, jeigu ekonominė tendencija ir pasikeistų, Sąjungos pramonė nebūtų apsaugota nuo galimo žalingo importo dempingo kainomis poveikio (laikinojo reglamento 89 konstatuojamoji dalis), vis dėlto ši aplinkybė – kadangi tam tikrais atvejais leidžia nustatyti tik pramonės pažeidžiamumą ateityje – negali įrodyti, kad tiriamojo laikotarpio pabaigoje ši pramonė buvo pažeidžiama.

52 Šiomis aplinkybėmis patvirtindama Komisijos išvadą, kad Sąjungos pramonė tiriamojo laikotarpio pabaigoje buvo pažeidžiama, Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nes tokia išvada nėra pagrįsta šiai bylai reikšmingais duomenimis.

Dėl didelės žalos grėsmės buvimo tiriamojo laikotarpio pabaigoje

53 Kad padarytų išvadą, jog tiriamojo laikotarpio pabaigoje grėsė didelė žala Sąjungos pramonei, Taryba ginčijamo reglamento 66-74 konstatuojamosiose dalyse iš esmės rėmėsi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antroje pastraipoje nurodytais keturiais veiksniais – importo dempingo kainomis kiekio pokyčių, laisvų eksportuotojų turimų pajėgumų, importo iš KLR kainos ir atsargų lygio ištyrimu.

54 Pirma, dėl importo dempingo kainomis kiekio pokyčių reikia priminti, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos a punkte nurodytas veiksnys susijęs su tuo, kad yra „[žymus] importo dempingo kaina į [Sąjungos] rinką augimo tempas, [kuris] rodo tendenciją, kad importas žymiai didės“.

55 Ginčijamo reglamento 66–68 konstatuojamosiose dalyse Tarybos patvirtintą Komisijos vertinimą, pateiktą laikinojo reglamento 115 ir 116 konstatuojamosiose dalyse, pagal kurį bendra Sąjungos rinkos padėtis neturėjo „didelės“ įtakos importo iš KLR „kiekio raidai [pokyčiams]“ ir kad šio importo spaudimas Sąjungos rinkoje veikiausiai „žymiai“ išaugs, paneigia duomenys apie laikotarpį po tiriamojo laikotarpio, į kuriuos taip pat atsižvelgta ginčijamame reglamente.

56 Konkrečiai kalbant, ginčijamo reglamento 52 konstatuojamojoje dalyje Taryba pažymėjo, kad importas iš KLR absoliučiais dydžiais „labai sumažėjo“, t. y. kaip matyti iš šioje konstatuojamojoje dalyje pateiktos lentelės, jis sumažėjo nuo 542 840 tonų tiriamuoju laikotarpiu iki 306 866 tonų per laikotarpį po tiriamojo laikotarpio.

57 Be to, ginčijamo reglamento 68 konstatuojamojoje dalyje Komisija pabrėžė, kad, „kaip nurodyta 52 konstatuojamojoje dalyje, nors tokio importo apimtis absoliučiais skaičiais sumažėjo, tačiau nagrinėjamojo produkto importui iš Kinijos tenkanti rinkos dalis po [tiriamojo laikotarpio] buvusiu laikotarpiu [nežymiai] padidėjo“. Vis dėlto vien šis „nežymus padidėjimas“, kuris sudarė tik 0,7 % šio importo rinkos dalių, neleidžia daryti išvados, kad buvo žymus importo dempingo kainomis į Sąjungos rinką augimo tempas, rodantis tendenciją, kad importas žymiai didės. Be to, kaip ginčijamo reglamento 53 konstatuojamojoje dalyje nurodė Taryba, Sąjungos pramonės rinkos dalis nuo tiriamojo laikotarpio iki laikotarpio po tiriamojo laikotarpio sumažėjo tik 0,1 % – nuo 63,6 % (tiriamuoju laikotarpiu) iki 63,5 % (laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio).

58 Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į šio sprendimo 41 punkte nurodytą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, reikia pabrėžti duomenų, susijusių su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, svarbą atliekant perspektyvinę žalos grėsmės buvimo analizę, nes šie duomenys gali būti naudojami siekiant patvirtinti arba paneigti laikinajame reglamente išdėstytoms prognozėms.

59 Nagrinėjamu atveju minėti duomenys, nurodyti šio sprendimo 56 ir 57 punktuose, nepatvirtina, kad yra žymus importo dempingo kainomis į Sąjungos rinką augimo tempas, kuris rodo tendenciją, kad importas žymiai didės, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies pirmos pastraipos a punktą.

60 Antra, dėl turimų laisvų eksportuotojų pajėgumų reikia priminti, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos b punkte nurodytas veiksnys – tai „pakankami eksportuotojo disponuojami pajėgumai arba neišvengiamas tokių pajėgumų žymus didėjimas, patvirtinantis [eksporto] dempingo kaina į [Sąjungą] didėjimo tikimybę, atsižvelgiant į tai, ar yra kitų eksportuotojui prieinamų rinkų papildomam eksportui [absorbuoti]“.

61 Šioje byloje Komisija laikinojo reglamento 118 konstatuojamojoje dalyje pažymėjo, kad „nagrinėjamuoju laikotarpiu labai padidėjo Kinijos eksportuotojų polinkis eksportuoti, dėl ko labai išaugo eksportas absoliučiais dydžiais“. Šio reglamento 119 konstatuojamojoje dalyje Komisija konstatavo, pirma, kad „[n]agrinėjamuoju laikotarpiu Kinijos eksporto į [Sąjungą] procentinė dalis (viso [KLR] eksporto procentinė dalis) išaugo“, o tai patvirtino faktą, „kad nagrinėjamuoju laikotarpiu eksporto veikla labai pasikeitė ir kad bendroje Kinijos eksportuotojų rinkos strategijoje [Sąjungai] teko svarbus vaidmuo“, ir, antra, kad „[k]itos pagrindinės rinkos [buvo] JAV (36 %, 2007 m. – 31 %), Alžyras (6 %, 2006 m. – 2 %) ir Pietų Korėja (6 %, 2005 m. – 3 %)“.

62 Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad buvo galima tikėtis, jog „didžiulė neseniai sukurtų milžiniškų pajėgumų dalis bus nukreipta į ES rinką“ ir „ netrukus kai kurios iš šių rinkų, visų pirma JAV, ims sparčiai mažėti“, todėl „šiose rinkose neabsorbuoti kiekiai galėtų būti nesunkiai nukreipti į [Sąjungą]“. Šias išvadas Taryba patvirtino ginčijamo reglamento 69–71 konstatuojamosiose dalyse.

63 Vis dėlto šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ginčijamame reglamente atlikta analizė dėl KLR eksporto nukreipimo į Sąjungos rinką tikimybės yra neišsami dviem aspektais. Pirma, atliekant šią analizę nebuvo atsižvelgta į veiksnius, kurie vis dėlto buvo reikšmingi paaiškinant importo iš KLR į Sąjungą augimą. Konkrečiai kalbant, ginčijamame reglamente nebuvo nurodyta laikinojo reglamento 130 konstatuojamojoje dalyje paminėtos aplinkybės, kad „akivaizdžiai sutampa laikotarpis, per kurį greitai išaugo Kinijos importo rinkos dalis ir tuo pačiu metu labai sumažėjo Rusijos ir Ukrainos, kurios su ja labiausiai konkuravo kainomis, importo rinkos dalys“, nors ši aplinkybė buvo reikšminga bent iš dalies paaiškinant Kinijos eksporto į Sąjungą procentinės dalies išaugimą nagrinėjamuoju laikotarpiu. Antra, ginčijamame reglamente nebuvo atsižvelgta į kitų nustatytų eksporto rinkų pajėgumą papildomam eksportui absorbuoti. Tačiau, kaip matyti iš šio sprendimo 61 punkte nurodytų duomenų, eksportas į šias rinkas tuo pačiu laikotarpiu išaugo.

64 Tokiomis aplinkybėmis dėl šios bylos faktinių aplinkybių negalima daryti išvados, kad yra tenkinamas veiksnys, numatytas pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos b punkte.

65 Trečia, dėl importo iš KLR kainos reikia priminti, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos c punkte nurodytas veiksnys susijęs su klausimu, „ar importas įvežamas [importuojama] tokiomis kainomis, kurios ženkliai nusmukdytų kainas arba trukdytų kainoms kilti, kaip būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidintų importuojamų produktų paklausą“.

66 Šiuo atveju laikinojo reglamento 120 ir 121 konstatuojamosiose dalyse Komisija konstatavo, kad, viena vertus, nagrinėjamuoju laikotarpiu KLR importo kainos buvo gerokai mažesnės ne tik už Sąjungos pramonės, bet ir už kitų šalių kainas, ir, kita vertus, nėra priežasčių manyti, kad ekonominėmis sąlygomis, kurioms būdinga sparčiai mažėjanti paklausa, mažos kainos gali pradėti didėti. Šio

reglamento 122 konstatuojamojoje dalyje Komisija pabrėžė, kad po tiriamojo laikotarpio KLR importo kainos šiek tiek padidėjo, o ši aplinkybė visų pirma rodo, jog visame pasaulyje padidėjo tam tikrų svarbių žaliavų kainos. Minėto reglamento 123 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad importo „labai mažomis“ dempingo kainomis neigiamas poveikis buvo dvejopas, t. y. pirma, galimybė pereiti prie importo dempingo kainomis ir, antra, galimybė „sumažinti“ tiek parduodamą kiekį, tiek Sąjungos ir kitų šaltinių gamintojų siūlomas kainas.

67 Ginčijamame reglamente Taryba konstatavo, kad po tiriamojo laikotarpio iš įvairių šaltinių, taip pat iš KLR importuojamų produktų kainos labai padidėjo, kaip ir Sąjungos pramonės kainos. Ji patvirtino pirmesniame punkte nurodytas Komisijos išvadas ir šio reglamento 73 konstatuojamojoje dalyje pažymėjo, kad iš Sąjungos pramonės kainų ir iš KLR importuojamų panašių produktų kainų analizės, atliktos pasibaigus tiriamajam laikotarpiui, buvo „nustatyta, kad kainų raida buvo panaši“.

68 Vis dėlto tokio kainų raidos „panašumo“ nepatvirtina ekonominiai duomenys, susiję su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, kurie įtvirtinti pačiame ginčijamame reglamente. Iš tiesų iš šio reglamento 52 ir 53 konstatuojamųjų dalių matyti, kad, viena vertus, Sąjungos pramonės pardavimo kainos ir importuojamų iš KLR produktų pardavimo kainos skirtumas nuo tiriamojo laikotarpio iki laikotarpio po tiriamojo laikotarpio sumažėjo beveik 10 %, t. y. nuo beveik 40 % tiriamuoju laikotarpiu (476 EUR už toną) iki beveik 30 % laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio (448 EUR už toną). Kita vertus, nors laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio Sąjungos pramonės kainos padidėjo 18,7 %, Kinijos importo kainos padidėjo daugiau nei 35 %.

69 Bet kuriuo atveju, net darant prielaidą, kad būtų galima nustatyti tokį kainų pokyčio panašumą ir kad nagrinėjamo produkto kainų didėjimą laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio būtų galima paaiškinti žaliavų kainų augimu, šios aplinkybės negalėtų pagrįsti laikinojo reglamento 123 konstatuojamojoje dalyje pateiktų ir ginčijamo reglamento 73 konstatuojamojoje dalyje Tarybos patvirtintų Komisijos išvadų, kad importas iš Kinijos „labai mažomis“ kainomis neigiamai veikė Sąjungos pramonės kainas ir pardavimo apimtis.

70 Dėl poveikio Sąjungos pramonės kainoms pažymėtina, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos c punkte nurodytas veiksnys susijęs su klausimu, ar importuojama tokiomis kainomis, kurios galėtų „ženkliai nusmukdyti“ Sąjungoje taikomas kainas arba „trukdytų kainoms kilti“. Tačiau tokios išvados nepatvirtina šio sprendimo 56 ir 57 punktuose nurodyti duomenys, susiję su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio. Be to, dėl „labai mažų“ kainų neigiamo poveikio Sąjungos pramonės apimčiai reikia priminti, kad, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 53 konstatuojamosios dalies, šios pramonės rinkos dalis laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio sumažėjo tik 0,1 procentinio punkto.

71 Taigi iš bylos aplinkybių nematyti, kad gali būti laikoma, jog pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos c punkte nustatytas veiksnys yra tenkinamas.

72 Galiausiai, ketvirta, kiek tai susiję su tiriamojo produkto atsargų lygiu, kuris pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antros pastraipos d punkte yra aiškiai numatytas kaip vienas iš veiksnių, reikšmingų nustatant didelės žalos Sąjungos pramonei grėsmę, ginčijamo reglamento 74 konstatuojamojoje dalyje buvo patvirtinta laikinojo reglamento 124 konstatuojamojoje dalyje pateikta Komisijos išvada, kad šis veiksnys tokios grėsmės buvimo analizei nebuvo „labai svarbus“, nes atsargas paprastai saugo prekybininkai (prekybininkai atsargomis), o ne gamintojai“, ir kad „buvo vykdoma tokio masto atsargų saugojimo veikla, kuri rinkai gali artimiausiu metu padaryti esminį poveikį, tačiau įrodymų nerasta“.

73 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ginčijamame reglamente Taryba klaidingai konstatavo, jog, atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies antroje pastraipoje nurodytus veiksnius, buvo didelės žalos Sąjungos pramonei grėsmė, todėl ji taip pat pažeidė šio reglamento 3 straipsnio 9 dalies pirmą

pastraipą, pagal kurią, pirma, tokia grėsmė turi būti nustatyta remiantis faktais, o ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiomis perspektyvomis, ir, antra, aplinkybių, dėl kurių dempingas sąlygotų žalą, pasikeitimas turi būti aiškiai numatomas ir neišvengiamas.

74 Šios išvados negali paneigti jokie argumentai, kuriuos Komisija ir Taryba išdėstė savo pastabose, pateiktose pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnio antrą pastraipą.

75 Komisija teigia, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalies aiškinimas laikantis Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) antidempingo susitarimo leistų daryti išvadą, jog Sąjungos teisės aktų leidėjas palieka už antidempingo tyrimą atsakingai institucijai laisvę pasirinkti vieną ar kelis šioje nuostatoje nurodytus veiksnius savo išvadai dėl didelės žalos Sąjungos pramonei grėsmės buvimo pagrįsti ir tik su sąlyga, kad tokia išvada bus grindžiama „faktais, o ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiomis perspektyvomis“. Komisija priduria, kad tai, ar yra žalos grėsmė, reikia įvertinti atsižvelgiant į visas reikšmingas aplinkybes, o ne tik į keturis veiksnius, nurodytus pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje. Visų pirma ji pažymi, kad, nors laikinojo reglamento 91–111 ir 126 konstatuojamosiose dalyse nagrinėtas veiksnys, susijęs su paklausos sumažėjimu Sąjungos rinkoje, nėra aiškiai paminėtas pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalyje, jis išlieka reikšmingas nustatant didelės žalos Sąjungos pramonei grėsmę.

76 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad šiais argumentais Komisija iš tikrųjų siekia užginčyti 2014 m. sausio 29 d. Sprendime *Hubei Xinyegang Steel / Taryba* (T-528/09, EU:T:2014:35) Bendrojo Teismo atliktą vertinimą, nors tas sprendimas, patvirtintas 2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimu *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava ir kt. / Hubei Xinyegang Steel* (C-186/14 P ir C-193/14 P, EU:C:2016:209), įsigaliojo, o Komisija galėjo jį apskųsti apeliacine tvarka, tačiau to nepadarė. Taigi ši institucija negali remtis pastabomis, kurias pateikė per prejudicinio sprendimo dėl galiojimo vertinimo priėmimo procedūrą, netiesiogiai ginčydama minėtą Bendrojo Teismo sprendimą. Todėl šių Komisijos argumentų nereikia nagrinėti iš esmės.

77 Taryba ir Komisija tvirtina, kad Įgyvendinimo reglamente 2015/2272 ir Įgyvendinimo sprendime 2018/928 nustatyta, pirma, kad gresia didelė žala Sąjungos pramonei, ir, antra, kad tokia grėsmė pasireikš, jei ginčijamas reglamentas bus pripažintas *erga omnes* negaliojančiu.

78 Šiuo klausimu primintina, kad akto galiojimo vertinimas, kurį Teisingumo Teismas turi atlikti, kai nagrinėja prašymą priimti prejudicinį sprendimą, paprastai turi būti grindžiamas situacija, esančia šio akto priėmimo metu (2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Donex Shipping and Forwarding*, C-104/19, EU:C:2020:539, 43 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

79 Kaip Teisingumo Teismas priminė 2016 m. balandžio 7 d. Sprendime *ArcelorMittal Tubular Products Ostrava ir kt. / Hubei Xinyegang Steel* (C-186/14 P ir C-193/14 P, EU:C:2016:209, 71 punktas), antidempingo priemonės priėmimo dieną, kuri šioje byloje yra ginčijamo reglamento priėmimo data, turi būti nustatyta, kad gresia didelė žala Sąjungos pramonei.

80 Darytina išvada, kad tiek Įgyvendinimo reglamento 2015/2272, tiek Įgyvendinimo sprendimo 2018/928, paskelbtų jau priėmus ginčijamą reglamentą, priėmimas negalėjo turėti įtakos ginčijamo reglamento galiojimui.

81 Be to, nei iš šio įgyvendinimo reglamento, nei iš šio įgyvendinimo sprendimo negalima daryti išvados, kad ginčijamo reglamento priėmimo dieną grėsė didelė žala Sąjungos pramonei.

82 Taigi dėl to, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 45–73 punktų, priimdama ginčijamą reglamentą Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 9 dalį, siejamą su jo 9 straipsnio 4 dalimi, reikia konstatuoti, kad ginčijamas reglamentas negalioja.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

83 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

2009 m. rugsėjo 24 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 926/2009, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito, nustatyto tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės besiūliams vamzdžiams ir vamzdeliams iš geležies ar plieno, galutinis surinkimas, negalioja.

Parašai.